

Отже, кожному суспільству властиві базові цінності, які при визначенні шляхів соціально-економічного і політичного розвитку не можуть бути предметом компромісів чи політичних торгів. Найважливіші з таких цінностей – це державність, добробут населення та національна безпека.

Перелік використаних джерел:

1. Загорський В. С. Концептуальні основи формування системи управління сталим розвитком еколого-економічних систем: монографія / В. С. Загорський. Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2018. 336 с.
2. Петкова Л. О. Тренди глобального економічного розвитку в контексті країн із зростаючими ринками // Сучасні виклики розвитку світової економіки: Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції. К.: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2015. 261 с.
3. Соціально-економічний потенціал сталого розвитку України та її регіонів: національна доповідь / за ред. акад. НАН України Е.М. Лібанової, акад. НААН України М.А. Хвесика. К.: ДУ ІЕПСР НАН України, 2014. 776 с.

УДК 339:9

Подвірна Тетяна
кандидат економічних наук
старший викладач кафедри економіки та фінансів
Тернопільський національний технічний університет ім. І. Пулюя
м. Тернопіль, Україна
Tetiana Podvirna
PhD in Economics
Senior Lecturer of of Economics and Finance
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ FEATURES OF DEVELOPMENT OF INTERNATIONAL ECONOMIC INTEGRATION

З часу появи перших економічних інтеграційних об'єднання, укладених в економічних цілях, у 1950-1960-і рр. міжнародна економічна інтеграція (МЕІ) як один із напрямів глобалізації сильно змінилася та набула нових особливостей. Глобалізація та інтеграція мають одну і ту ж економічну природу, виступаючи, по суті, тенденціями розвитку ринкової системи у світових масштабах.

Особливості розвитку міжнародної економічної інтеграції:

По-перше, зросла кількість діючих регіональних інтеграційних угод. Практично всі держави за рідкісним винятком є учасниками одного або декількох угод про міжнародну інтеграцію. Зростання пов'язане з розвитком мереж міжнародного виробництва і, як наслідок, з необхідністю поєднувати зусилля країн у регулюванні і адаптації їх інтернаціоналізованих національних економік до глобалізації з лібералізацією торгівлі країн, що розвиваються, реформами і зростанням в країнах Азії і Латинської Америки, що зумовило їх готовність до інтеграції.

Країни, що розвиваються вступають у асиметричні угоди, щоб залучити іноземний капітал і технології, отримати доступ на ринки розвинених країн, продемонструвати іноземним партнерам та інвесторам прихильність лібералізації та демократії, стабілізувати економіку та закріпити реформи у міжнародних угодах (у зовнішньоторговельній,

конкурентній, інвестиційній політиках, держзакупівлі, технічному регулюванню, захисту прав ОІВ). Для цього країни йдуть на надмірне відкривання економіки у стосунках з більш розвиненим партнером, переслідуючи свої інтереси.

По-друге, зросла частка угод за участю країн, що розвиваються - до приблизно 30%, особливо в Латинській Америці, Східній Азії та Азіатсько-Тихоокеанський регіон (АТР). Відбувається те, що приєднуються у процес інтеграції нові країни в міру дозрівання їх до необхідних економічних, політичних і правових кондицій. Для цього реалізується дві стратегії:

- «інтеграція + розвиток» - інтеграція ринків доповнюється заходами по їх розвитку, наприклад на ринку фінансових послуг, ОІВ, в сфері спільної конкурентної, валютної, промислової, аграрної політики;

- «лібералізація + стимулювання» - поєднання лібералізації взаємної торгівлі товарами, послугами, міграційними факторами із заходами по їх розвитку: інтеграція та створення інфраструктури ринків, стимулювання виробничої та науково-технічної кооперації, поліпшення бізнес-клімату, скорочення податкової конкуренції, гармонізація технічного регулювання.

Поєднання інтеграції з реформами, закріпленими на рівні міжнародних зобов'язань, робить «дозрівання» швидшим, готуючи ґрунт для поглиблення інтеграції, знижуючи ризик невиконання зобов'язань по реформам, зменшуючи невизначеність економічної політики, поліпшуючи бізнес-клімат.

По-третє, не дивлячись на переважання частки угод по товарам - 70%, дифференціюються об'єкти інтеграції - послуги, інвестиції, трудова міграція, державні закупівлі, технічне регулювання. Це пов'язано з поглибленням інтеграції в режимі «СОТ-плюс» в надії прискорити багатосторонню лібералізацію на регіональному рівні.

Частка угод по послугах становить 30% і зростає: раніше укладені договори по товарах (ЗВТ і МЗ) доповнюються договорами про ЗВТ по послугах. Це пов'язано з розвитком міжнародної торгівлі послугами. На відміну від угод по товарам, серед яких переважають внутрішньорегіональні та багатосторонні, в угодах по послугах домінують міжрегіональні та двосторонні у співвідношенні приблизно два до одного. Все пояснюється специфікою торгівлі послугами: на відміну від торгівлі товарами вона не завжди залежить від географічної близькості країн та наявності загальних кордонів, це важливо тільки для одного з чотирьох способів постачання - транскордонної торгівлі послугами.

По-четверти, диференціюються суб'єкти, які ініціюють та стимулюють інтеграцію - від урядів та міжнародних організацій (інтеграція зверху) до неурядових суб'єктам мікрорівня (інтеграція знизу): ТНК і МНК, альянси, мережі, кластери, некомерційні організації. Змінюється роль корпорацій в ході інтеграції: від них вимагається не тільки адаптація до змін, максимізація вигод та мінімізація витрат лібералізації, а й участь через бізнес-асоціації, торгово-промислові палати, консультативні ради у процесі переговорів по інтеграційним угодами, в прийнятті рішень по інтеграційної політиці на всіх етапах.

По-п'яте, інтеграція локалізується в трьох регіонах: Американському (центр в США), Європейському (центр в ЄС) і Азіатсько-Тихоокеанському (поліцентричний регіон, за сфери впливу в якому сперечаються США, Японія, Китай, Гонконг та ін.). АТР більш активно підключився після азіатського кризи 1997 р. Ці регіони вже пов'язані міжрегіональними двосторонніми угодами та переговорами за новими угодами: транстихоокеанський стратегічне економічне партнерство - ТТП (країни НАФТА, Японія, Нова Зеландія, Австралія, ряд країн, що розвиваються без Китаю і Росії).

Отже, період кінця ХХ - початку ХХІ століть ознаменувався зростанням попиту на інтеграцію, масштабним розширенням ЄС, розвитком регіонального інтеграційного співробітництва в Північній і Південній Америці, Південно-Східної Азії і Африці, на пострадянському просторі. Одночасно з кількісними змінами в інтеграційному процесі відбувалися і суттєві якісні зрушення, призвели за собою модифікацію умов, принципів, мотивації, форм інтегрування країн. Ці зміни привели до появи нових тенденцій розвитку

міжнародної економічної інтеграції: розширення і поглиблення інтеграційного співробітництва; ускладнення змісту інтеграційних угод; зміни суб'єктної структури інтеграційних груп; виникненню проміжних форм інтегрування, в цілому відображає загальну закономірність різношвидкісної і різнорівневої інтеграції.

Перелік використаних джерел:

1. Гордеева Т. Ф. Інтенсивність міжнародної торгівлі як індикатор ступеня міжнародної торговельної інтеграції. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. 2017. Вип. 27(1), С. 27–32.

2. Подвірна Т.В. Розвиток інтеграційного співробітництва кінця ХХ- початку ХХІ ст. / Т.В. Подвірна// Матеріали міжнародної науково-практичної конференції студентів і молодих учених «Соціально-економічні аспекти розвитку економіки», 27-28 квітня 2017 року.—Т.: ТНТУ, 2017.— С. 175–177.

3. Подвірна Т. В. Світовий конкурентний простір в умовах інтеграції / Подвірна Тетяна // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції „Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах“, 22-24 вересня 2016 року — Т. : Крок, 2016 — С. 165-167.

УДК: 657:338.2

Псьота Вікторія

аспірант кафедри обліку і аудиту

Державного університету «Житомирська політехніка»

викладач облікових дисциплін

Новоград-Волинського промислово-економічного технікуму

м. Житомир, Україна

Науковий керівник: Чижевська Людмила

професор кафедри обліку і аудиту

Державного університету «Житомирська політехніка»

м. Житомир, Україна

Viktoriia Psota

Postgraduate Student of the Department of Accounting and Auditing

State University "Zhytomyr Polytechnic"

teacher of accounting disciplines

of Novograd-Volynsky industrial economycal technical college

Zhytomyr, Ukraine

Scientific supervisor: Lyudmyla Chyzhevska

Professor of Department of Accounting and Auditing

of State University "Zhytomyr Polytechnic"

Zhytomyr, Ukraine

ТРАНСФОРМАЦІЯ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ У ПУБЛІЧНІ: УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ

TRANSFORMATION OF STATE PURCHASES IN PUBLIC: UKRAINIAN REALITIES

Інтеграція та гармонізація національних економік у світовому господарстві є логічним та невідворотнім процесом. Імплементация публічних закупівель за стандартами ЄС в Україні почалась ухваленням стратегії ще у 2007 році, яка задала загальний напрям реформування бухгалтерського обліку у державному секторі. Реалізація цього проекту була розрахована на період 2007–2015 років, але з поважних причин впровадження реформи